

POLÍTICA CULTURAL POLÈMICA

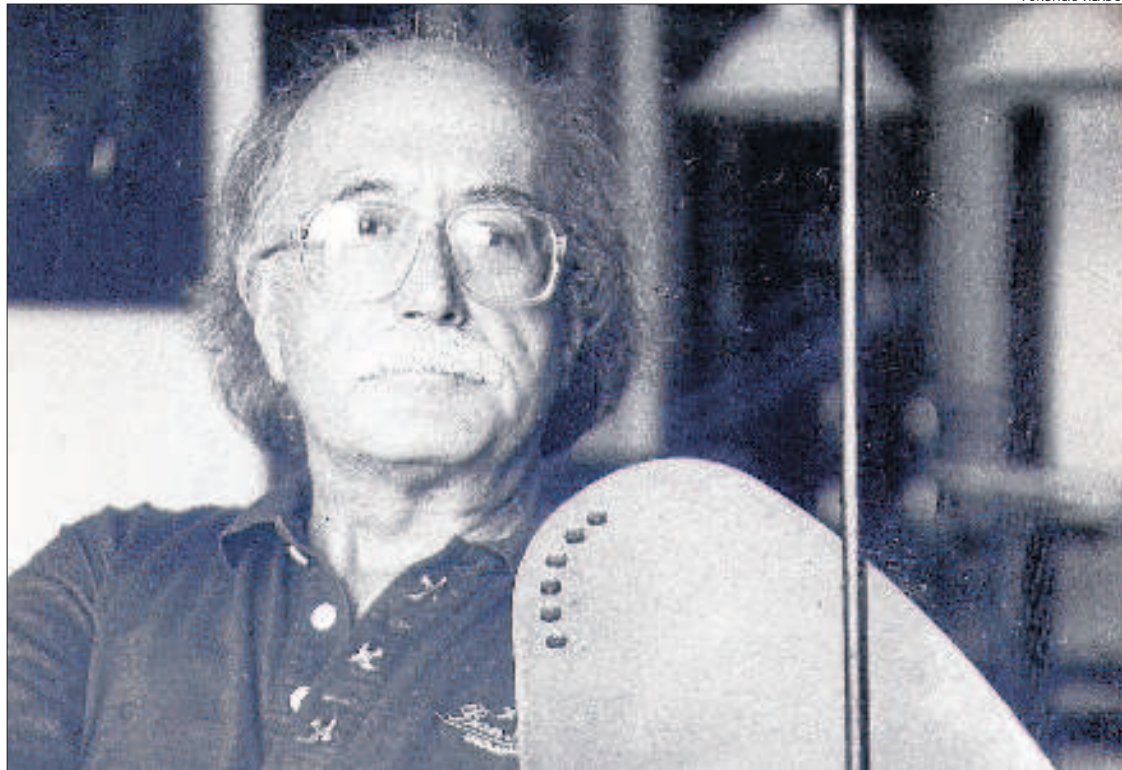
Tracte "marginal" del Govern a Viladot

La Fundació Lo Pardal expressa "frustració" davant la negativa de Cultura a celebrar de forma oficial el centenari del poeta d'Agramunt || El seu president lamenta l'"oportunitat perduda"

REDACCIÓ

| AGRAMUNT/LLEIDA | La negativa del departament de Cultura de la Generalitat a celebrar de forma oficial aquest 2022 el centenari del naixement de l'artista, escriptor i poeta visual d'Agramunt Guillem Viladot va encendre la polèmica la setmana passada. La reivindicació va sorgir des de l'ajuntament de la capital del Sió, amb el suport unànime de totes les entitats locals, i d'allà es va estendre per bona part del sector cultural, amb publicació inclosa d'un manifest (vegeu el desglossament inferior). Ahir es va sumar a la crítica la mateixa Fundació Guillem Viladot Lo Pardal, amb un escrit del president, Jordi Viladot, que reproduïm a la part inferior d'aquesta pàgina i en el qual expressa la "frustració" del patronat que dirigeix la fundació davant la negativa de la Generalitat a organitzar un Any Viladot. En aquest sentit, critica que el Govern hagi decidit incloure els actes que s'organitzaran al llarg d'aquest any de record i homenatge al poeta visual i farmacèutic d'Agramunt a l'apartat d'"altres commemoracions" i no amb el segell oficial d'Any Viladot.

S'ha de recordar que des de la conselleria de Cultura es van excusar recordant que aquest 2022 ja se celebraran de forma oficial els centenaris de Joan Fuster, Gabriel Ferrater, Francesc Català-Roca, Ramon Trias Fargas i Maria Matilde Almen-dros, entre altres personatges. Jordi Viladot, nebot de l'escriptor, assegura que aquest oblit

A l'abril es compliran cent anys del naixement a Agramunt de l'artista i poeta visual Guillem Viladot.

"constitueix una oportunitat perduda per reparar la marginalitat amb què la Generalitat ha tractat la Fundació Viladot". De fet, recorda la contribució "sempre molt discreta" del Govern al pressupost "molt escàs" de poc més de 30.000 euros a l'any de la Fundació. Per tot plegat, el president de la fundació reclama a la Generalitat que «no escatimi en recursos malgrat haver-nos deixat en "altres commemoracions". Els més coneguts de la transcendència de l'obra de Guillem ho reclamen, i ara és el moment».

Més de 1.800 firmes reclamen la celebració oficial de l'Any Viladot

■ La plataforma de suport a la celebració oficial de l'Any Viladot ja compta amb més de 1.800 firmes, que subscriuen el manifest *Soc un poeta (o)ponent*, amb el qual es reclama a la Generalitat que reconsideri la seua negativa a commemorar el centenari del naixement de l'escriptor i artista d'Agramunt. Davant d'aquesta petició, el departa-

ment de Cultura ja va anunciar la creació d'un web dedicat a Viladot, un acte a Barcelona i la difusió de les activitats organitzades per altres entitats, però de moment no inclourà l'Any Viladot a les celebracions oficials perquè «el nombre de personalitats i entitats elegides com a "commemoracions" és limitat i intenta buscar la paritat».

La UdL s'afegeix a l'efemèride amb dos publicacions i un simposi

■ La Càtedra Màrius Torres de la Universitat de Lleida (UdL) celebrarà aquest any el centenari del naixement de l'escriptor i artista d'Agramunt Guillem Viladot (1922-1999) amb la publicació d'un volum amb les cartes que el poeta es va creuar amb el seu gran amic Josep Vallverdú en la seua època i amb la traducció a l'anglès i publicació de la novel·la pòstuma de Viladot, *Ruth* (2000), a la nova editorial Fum d'Estampa, especialitzada a llançar al mercat literari anglosaxó versions d'autors clàssics i contemporanis catalans. Així mateix, la càtedra organitzarà el proper octubre el Simposi Viladot, amb activitats també a la Fundació Lo Pardal i Agramunt. Durant el simposi, es presentarà la digitalització del llegat de l'escriptor al *Corpus Literari Digital* de la Càtedra Màrius Torres. Fins ara, ja s'han digitalitzat vuitanta-quatre llibres de Viladot, un total de 14.000 pàgines, i actualment s'està treballant en els seus manuscrits i mecanoscrits.

OPINIÓ

Reivindicant l'Any Viladot

JORDI VILADOT
PRESIDENT DE LA FUNDACIÓ
GUILLEM VILADOT "LO PARDAL"

COM A president de la Fundació Guillem Viladot Lo Pardal i, per tant, representant d'un patronat farcit d'institucions polítiques i també de persones que varem conèixer Guillem Viladot, voldria fer unes manifestacions arran de l'enfocament que la Generalitat de Catalunya ha fet del centenari del naixement de Guillem Viladot.

En primer lloc, pels qui no ho saben, la meua presidència

és circumstancial. Soc el nebot del Guillem, i cap mèrit més em legitima. Però sí, vaig ser un afortunat. El visitava sovint, tant a Agramunt com al seu pis de Barcelona, on residia un parell de dies a la setmana. Vaig acompanyar-lo en algun viatge en què es varen gestar llibres de poemes. Em va estimular l'interès per la cultura, però sobretot em va desvetllar una immensa tiferania i un sentit crític sobre tot el que ens envolta. Conviure amb el Guillem era divertit. El seu ritme creatiu era imparabile. Molt sovint era un transgressor, un provocador.

Ens va deixar el 1999. De seguida la família ens vam posar en marxa per constituir la Fundació. No va costar gaire perquè el Guillem ja havia construït i/o reformat tres im-

mobles i ja hi havia col·locat la seva obra plàstica. L'obra literària estava prou ordenada al seu habitatge del carrer Sió d'Agramunt. Va destinar una bona part del seu patrimoni a aquesta tasca. Recordo que un cop em va dir: "Mentre altres compren grans vaixells d'esbarjo, jo destino els meus recursos a la meua obra i al seu continent, els *pardals*". El Guillem mai va mercantilitzar la seva pulsio creativa. Ben al contrari. La família, vídua i nebots vam completar la cessio de la propietat de les obres, dels drets i dels edificis.

La Fundació té un pressupost ben minso. Poc més de 30.000 euros l'any. Mantenim les instal·lacions (més de 600 metres quadrats) i difonem la figura del Guillem i la seva obra. Hi contribueixen institu-

cions públiques. L'ajuntament d'Agramunt en primer lloc. També la Diputació de Lleida i el consell comarcal. La Generalitat també, però sempre de manera molt discreta.

Amb el lideratge de Pau Minguet, la Fundació està molt il·lusionada amb l'arribada del centenari. És el gran pretext per donar una empenta a la difusió de Guillem Viladot. S'està treballant en diversos àmbits perquè esdevingui un èxit.

La decisió del departament de Cultura de deixar en un segon pla, concretament a "altres commemoracions", el tractament del centenari ens ha produït frustració. Constitueix una oportunitat perduda per reparar la marginalitat en què la Generalitat ha tractat la Fundació. Un veritable

contrast amb la generositat del Guillem, de la seva família, d'altres institucions, de molts intel·lectuals i de seguidors de la seva obra.

Com a representant de la Fundació, se'm fa indispensable demanar que la Generalitat no escatimi recursos, malgrat haver-nos deixat a "altres commemoracions". Els més coneguts de la transcendència de l'obra del Guillem ho reclamen, i ara és el moment.

Finalment, vull agrair, en nom del patronat, els esforços de Pau Minguet, de tots els que de forma immediata han escrit articles en diversos mitjans i de tots els que s'han manifestat a través de la plataforma de suport al centenari Viladot.

Lluitarem perquè el centenari situï Guillem Viladot on es mereix.